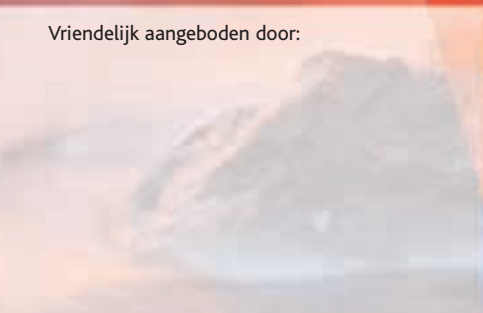

*"Er is immers geen mens die niet zal sterwen?
Niemand kan toch ontkomen aan het dodenrijk."*

Het boek

Leven Hoop Sterven

Vriendelijk aangeboden door:

Wegwijzer

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT • 30STE JAARGANG

Dichter bij de dag

Leven in eeuwigheid

Er is nog niemand teruggekomen

Ben je klaar?

V.U. Wilfried Goosens, Lambertmontaan 158, 1030 Brussel

Afscheid en welkom ... Afscheid

**Wat zal het een mens baten als hij de hele wereld wint,
maar zijn ziel erbij inboet?**

Als mens hebben we
een sterke
levensdrang: bijna
allemaal vechten we
om de dood ver van
ons bed te houden.
We spreken er liever
niet over, we willen er
ook niet rechtstreeks
mee geconfronteerd
worden. Liefst hielden
we de dood ook nog
wat langer weg van
het sterfbed. Dood
brengt immers
onherroepelijk
scheiding.

Geen reactie

Meer nog: niet alleen de dood brengt scheiding, zelfs ons leven is eigenlijk altijd een beetje afscheidnemen. Hoe vaak worden we bij leven immers al niet geconfronteerd met scheiding? Denk bijvoorbeeld alleen nog maar aan die vreselijke pijn die mensen kunnen voelen bij een echtscheiding ... Want een partner reageert niet meer. Bij het werkelijke heengaan van een geliefde beleef je het dan nog eens in de overtreffende trap: morgen wordt nooit meer als gisteren. Hij of zij leeft alleen nog voort in je gedachten, maar er is geen relatie meer.

Ziel

Sterven brengt altijd scheiding: van geliefden, van wat ons dierbaar is, van onze hobby's en van onze geliefkoosde plaatsen. Maar ook op een andere manier staat de dood gelijk met scheiding. Bij het overlijden worden immers ook ons lichaam en onze ziel van elkaar gescheiden. De dood is dus eigenlijk nooit het absolute einde: het lichaam mag dan al (tot aan de opstanding) levenloos zijn, onze ziel blijft sowieso voortbestaan. Niet voor

niets vroeg Jezus „Wat zal het een mens baten als hij de hele wereld wint, maar zijn ziel erbij inboet?”

Mixed emotions

Dan wordt sterven in één betekenis een definitief afscheid: als onze ziel de eeuwigheid moet doorbrengen afgescheiden van onze Schepper. Met andere woorden: als ons tijdelijke aardse leven zonder God een logisch vervolg krijgt in een eeuwigheid zonder God.

Voor anderen is de dood niet meer dan een deurmat aan de poort van de heerlijkheid. Voor hen betekent het afscheidnemen hier, meteen ook een warm welkom dàar: in het paradijs. Een welkom in de eeuwigheid met God. Niet voor hen die goed genoeg geleefd hebben, want wees eerlijk: wie kan aan Gods volmaakte maatstaven voldoen? Maar wel voor hen die bij leven al Jezus als hun Redder welkom heetten en vertrouwden.

**Sterven brengt
scheiding van wat ons
dierbaar is, van
geliefden, van onze
hobby's, van onze
geliefkoosde plaatsen.**

Jan Leplae

Leven in eeuwigheid

Wel eens nagedacht over 'tijd'?

Persoonlijk vind ik het een moeilijk begrip.

Om eerlijk te zijn: mijn petje gaat het in ieder geval te boven. Wij aardbewoners kunnen ons niet aan de tijd onttrekken. We zitten erin gevangen: we moeten met de tijd mee, want we kunnen die niet even stilzetten, laat staan terugdraaien. We zitten echter niet alleen gevangen in de tijd, maar ook in de ruimte. Zowel tijd als ruimte hebben ons onverbiddelijk in hun greep.

Raadselachtig

Einstein heeft die elementen dan wel al een paar geheimen ontfutseld, maar wat mij betreft hebben die de begrippen 'tijd' en 'ruimte' nog raadselachtiger gemaakt. In een boek van Philip Yancey las ik dat natuurkundestudenten vandaag leren hoe toekomstige astronauten sneller dan het licht door de ruimte zullen reizen en zo zelfs jonger terug zullen komen dan ze vertrokken waren. De tijd in zo'n snel ruimtevaartuig zou heel anders verlopen dan die op aarde.

Gods woning

Onze zichtbare wereld leeft dus in een miraculeus tijd-en-ruimtesysteem. Maar buiten onze tastbare werkelijkheid van ruimte en tijd is er ook nog een

onzichtbare werkelijkheid: de woonplaats van God. Daar speelt tijd geen rol. Voor God zijn duizend jaren als één dag. Dat zou betekenen dat die tijd daar vleugels heeft gekregen en voorbijvliegt. Maar het omgekeerde is ook waar: een dag is voor Hem als duizend jaar. Zo bezien kruipt de tijd dus traag als een slak voorbij.

De eeuwigheid heeft geen eind, maar ook geen begin. Die eeuwigheid was er altijd al, net als God Zelf. Het begrip 'eeuwigheid' is nog raadselachtiger dan 'tijd'. Eeuwigheid heeft niet uitsluitend te maken met oneindigheid en de afwezigheid van 'tijd'. Het heeft ook te maken met de kwaliteit van de onzichtbare, hemelse eeuwige werkelijkheid.

**Natuurkundestudenten
leren hoe astronauten
sneller dan het licht
door de ruimte zullen
reizen en zo zelfs
jonger terug zullen
komen dan ze
vertrokken waren.**

**Christenen hebben een zekere hoop:
als hun tijd verstreken is, zullen ze in die
heerlijkheid worden binnengeleid.**

Weg naar de hemel

Er komt een dag waarop het scherm waarachter die heerlijkheid voor ons mensenoog verborgen is, wordt weggenomen.

Christenen hebben de zekere hoop dat ze, wanneer hun tijd verstreken is, in die heerlijkheid zullen worden binnengeleid. Niet omdat ze beter zouden zijn dan andere mensen, maar omdat ze geloven dat de Zoon van God, Jezus Christus, vanuit de eeuwigheid afdaalde naar het tijdelijke om voor onze zonden te sterven. Daarna keerde Hij weer terug. Van daaruit neemt Hij persoonlijk ook nu nog de tijd om kennis met u te maken en u de weg te wijzen naar de hemel. Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven, zegt Jezus. Een geweldig geschenk. Praat er eens over met God. Voor u heeft Hij alle tijd.

Simon Streuper

ER IS NOG NIEMAND TERUGGEKOMEN

Wie slechts klinisch dood was,
kan nooit beweren
dat hij uit het graf is opgestaan.

Een tijd terug praatte ik met wat burens over leven na de dood en over opstanding. Albert vond dit zinloos: "Er is toch geen bewijs voor leven na de dood, want er is nog nooit iemand teruggekomen."

"Maar", vroeg Sylvie, "hoe zit het dan met mensen die klinisch dood waren en teruggekomen zijn? Die vertellen toch prachtige verhalen over licht, vrede, harmonie en geluk?"

Lichtervaringen

Kunnen wij de verhalen geloven van mensen die zogenaamd 'terugkwamen'? Aan hun belevenissen hoeven we niet te twijfelen.

Eén gemeenschappelijk element valt trouwens op: het gaat om eenduidig positieve lichtervaringen. Toch zijn er verschillende wonderbaarlijke ervaringen in de fase tussen sterven en de werkelijke dood. Dus hoeft het ons toch niet te verwonderen dat hun verslagen voor het overige zeer variëren. Bekend is, bijvoorbeeld, dat mensen die bijna verdrinken waren, later vertellen dat ze in een flits hun hele leven aan zich zagen voorbijgaan.

Aanspoelen

Al deze ervaringen berichten ons echter niet over het leven na de dood, maar over het leven in de dood. Wat ze

ons vertellen, kan inderdaad juist zijn wat de dood betreft. Maar leren ze ons iets over wat er aan de andere kant is?

Sterven is niet hetzelfde als klinisch dood zijn. Van wie klinisch dood was en weer in het leven terugkeert, kun je niet beweren dat hij uit het graf is opgestaan.

Sinds mensenheugenis wordt de dood vergeleken met een rivier, die leven en dood van elkaar scheidt. Wie de andere oever wil bereiken, moet die rivier oversteken.

Wie klinisch dood was en terugkeerde, kan je vergelijken met een zwemmer die de rivier wilde oversteken, maar toch weer aan de kant van vertrek aanspoelt.

Niemand?

Maar is het dan werkelijk waar dat er nog niemand terugkwam? En wanneer iemand toch beweert dat hij teruggekomen is, hoe kunnen

we dan weten of hij de waarheid spreekt? Daar zijn drie toetsstenen voor:

- hij moet echt gestorven zijn;
- hij moet uit de dood opgestaan zijn en dan niet meer gebonden zijn aan de wetten van ruimte, tijd, vergankelijkheid;
- hij mag niet meer sterven: zijn opstandingslichaam moet een lichaam zijn voor de eeuwigheid.

Verschiijnen en verdwijnen

Deze drie kenmerken passen slechts bij één persoon: Jezus Christus! Nadat Hij de kruisdood gestorven was, werd Zijn graf verzegeld en bewaakt. Na drie dagen stond Hij echter op uit de dood. Geloofwaardige getuigen hebben de ontmoetingen met Hem schriftelijk vastgelegd. Hij trok zich niets aan van tijd en ruimte; Hij

verscheen en verdween naar believen.

Miljoenen mensen kunnen ondertussen getuigen dat Jezus leeft! Als enige heeft Jezus Christus de dood achter zich kunnen laten. Hij is opgestaan en leeft!

Over en out?

Kunnen we nog blijven beweren dat alles uit en voorbij is met de dood? De bijbel leert ons iets anders. De dood is geen normaal, zacht slotakkoord van ons leven, waarvan het tijdstip desgewenst door onszelf kan bepaald worden. Integendeel, de dood is vreemd en vijandig. De apostel Paulus schrijft: "De laatste vijand die uitgeschaakt moet worden, is de dood" (1 Korinthe, hfdst. 15, vers 26).

God had voor de mens eeuwig leven in gemeenschap met Hem in

**Miljoenen mensen
kunnen ondertussen
getuigen
dat Jezus leeft!**

**De bijbel stelt het glashelder:
er is ook een eeuwigheid zonder God.**

gedachten. Maar de mens kwam in opstand tegen God en zo kwam er zonde en dood in de wereld. Met als gevolg dat alle mensen gescheiden van God verder moesten leven, dat ze moesten sterven en dat dan de eeuwigheid volgde zonder God. Want de bijbel stelt ook glashelder dat er niet alleen een gelukzalige eeuwigheid bestaat in de tegenwoordigheid van God, maar net zo goed een eeuwigheid zonder God.

Doorgang

Hoe kunnen we ooit de eeuwigheid met God doorbrengen? Daartoe bestaat maar één weg: als onze schuld ongedaan gemaakt wordt door middel van betaling en verzoening. Om dit te bewerken zond God Zijn eigen Zoon in deze wereld: Jezus Christus. Plaatsvervangend voor zondaren betaalde Hij aan het kruis onze schuld. Zo bracht Hij verzoening

**God had voor
de mens eeuwig leven
in gemeenschap
met Hem in gedachten.**

aan tussen God en mens. Wie dit geschenk dankbaar aanneemt, ontvangt vergeving, kwijtschelding van schuld en gemeenschap met God. Dan wordt de dood een doorgang naar de eeuwige heerlijkheid! Jezus zegt in het Evangelie van Johannes, hfdst. 11, vers 25: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven."

Heerlijke toekomst

Sterven en dood zijn niet hetzelfde. Socrates overwon het sterven. Maar Christus overwon de dood. De overwinning over de dood betekent: opstanding! Deze revolutionaire boodschap staat lijnrecht tegenover alle andere meningen in de wereld. Christus is opgestaan. Hij heeft de dood overwonnen. Wie in Hem gelooft, heeft eeuwig leven.

Keuze

"Het antwoord van mensen op het evangelie van Christus beslist over hun eeuwige bestemming. Dat is een keuze tussen hemel en hel - niet slechts voor enkele decennia, maar voor altijd en eeuwig."

Ajth Fernando,
directeur
Youth For Christ,
Sri Lanka

5 Vijf waarheden die je moet weten over God

1) De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou. Want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper. Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2) De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze: leven in gehoorzaamheid aan Zijn Schepper, met alle positieve gevolgen vandien, ofwel toegeven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vandien. De mensheid heeft geopteerd voor het tweede.

3) We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

4) Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf voor je misstappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets meer tussen jou en God in.

5) Geef je leven over aan Jezus Christus.

Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet, schenkt Hij je een volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder andere door het lezen van de bijbel.

Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig...

Met andere ogen ...

*'s Morgens vroeg,
ik zie de zon opgaan
De nacht verdwijnt,
een nieuwe dag breekt aan
De zon verbleekt het schijnsel
van de sterren en de maan
En ik voel Uw liefde branden,
in de kilte van mijn hart*

*Het middaguur,
de wolken zijn verdwenen
De lucht klaart op,
de zon is weer verschenen
Het blijkt elke keer weer waar,
het leven doet soms pijn
Maar na regen komt weer zonneschijn,
een teken dat U bij mij wilt zijn*

*En ik kijk niet meer
naar de golven om me heen
Maar ik vertrouw
op deze ruw doorstoken hand
Hij brengt mij naar de overkant*

*'s Avonds laat,
de dag wordt steeds maar ouder
het licht gaat uit,
de nacht klopt op mijn schouder
in leven en in sterven,
vind ik mijn troost in U
geborgen in Uw liefde,
voor altijd in het licht*

*ik heb contact met de eeuwige God
ik ben verbonden,
Hij laat niet los
met andere ogen
kijk ik naar de wereld om me heen ...*

Songtekst Gerald Troost

"We mochten huilen, *Hij* begreep ons"

Kris en Ria Vleugels werden in 1981 ouders van een lieve zoon: Tim. Al snel na de geboorte bleek dat het kindje aan een ernstige leverziekte leed. Toen Tim bijna 5 maanden oud was, overleed hij.

Kunnen jullie ons vertellen wat er toen precies is gebeurd?

Ria: "Na een voorspoedige zwangerschap werd onze eerst zoon in maart 1981 geboren. Het leek een heel gezonde baby. Tot na een bloedonderzoek, 7 weken na de geboorte, bleek dat hij een vrij ernstige leverstoornis had."

Kris: "Diezelfde week werd Tim voor verder onderzoek in 'Gasthuisberg' opgenomen. Stilaan werd ons duidelijk dat hij niet zou kunnen blijven leven. Een lange weg van vervelende en pijnlijke onderzoeken en met twee operaties volgde. Tien weken lang wisselden hoop en teleurstelling elkaar af. Toen gaven de dokters het op. Tim mocht thuis verzorgd worden. Zo heeft Tim de 3 laatste weken thuis doorgebracht. Na een maagbloeding brachten we

hem terug naar het ziekenhuis waarna hij even later overleed."

Hoe stonden jullie, als christenen, tegenover de ziekte van Tim?

Ria: "We hebben Tim op alle mogelijke manieren laten merken dat we heel veel van hem hielden. Elke dag stonden we naast zijn bedje, streelden we hem, en verzorgden we hem voor zover de baxters en andere toestanden dit toelieten. Urenlang aaiden we zijn handje, kusten we zijn hoofdje. We voelden ons vaak machteloos. Maar we wisten dat de warmte die er tussen ons en Tim was, goed deed en troostte."

"Als mens ben je in zo'n momenten heel beperkt", vult Kris aan. "Maar in die periode konden we ervaren dat er iets is dat nog veel verder gaat dan de liefde die wij konden bieden: door voor Tim te bidden betrokken we God bij ons beproefde gezinnetje. God heeft ons laten voelen dat Hij zowel Tim als onszelf bij wijze van spreken in Zijn Vaderarmen droeg. Hij gaf ons rust en moed om te blijven doorgaan. In die tijd werden we ook bijzonder gesterkt door het gebed van anderen."

"In de periode die volgde werd het heel moeilijk. Wij waren ouders, maar er was geen kind. Maar ook dan was God er weer."

Hebben jullie ook om genezing gebeden?

Beiden: "Zeer zeker! God is machtig!"

Kris: "Ja, wij geloofden rotsvast dat God met één woord Tim totaal kon genezen."

Ria: "En dat vroegen we ook. Maar we waren bereid om ons te schikken naar Zijn antwoord."

Hoe hebben jullie afscheid genomen van Tim?

Kris: "De laatste drie weken thuis waren eigenlijk het afscheid. Het was een zeer kostbare periode."

Ria: "We hadden Tim niet meer zien lachen in het ziekenhuis, maar hij heeft thuis zijn schade ingehaald. Het was heerlijk. We speelden, lachten veel, wandelden en genoten van elkaar. Tim lachte hardop! En dan een crisis: hevige pijn, een razendsnelle rit naar het ziekenhuis ... angst ... gebed en duizend vragen."

Kris: "Tim ging heen. Met ons stervende kindje in onze armen hebben we gehuild, gebeden. Maar God was er! Op dat moment was er zelfs een 'dank U' in ons verdriet. Er was een onbeschrijflijke rust."

Ria: "In de ellende was het alsof God Zijn arm rondom ons legde."

Kris: "Ja, onverklaarbaar. We wisten ook: Tim is nu bij onze Vader. Wat een rijke troost!"

Ria: "In de periode die volgde werd het echter heel moeilijk. We waren ouders, maar er was geen kind. Maar ook dan was God er weer. Hij gaf ons de kracht om die leegte te dragen."

Hoe reageerden de mensen om jullie heen?

Ria: "Ze deden echt hun best om ons op te vangen. Ze waren heel lief. Maar het is gewoon moeilijk om te troosten. Veel goedbedoelde woorden kwamen ook wel eens pijnlijk over: 'Och, je bent nog zo jong, er komen immers

nog kindjes.' Alsof een kind vervangbaar zou zijn."

Kris: "Ook de redenering 'God heeft het zo gewild, het was goed zo', vonden we moeilijk. Hierdoor zijn we wat verward en gespannen geworden. In de Bijbel ontdekten we echter dat God die dingen juist niét wil. God wil geen leed, verdriet en dood geven aan de mensen. Hij heeft ze lief. De miserie van de wereld is niet Gods schuld! Het is juist een gevolg van de vervreemding tussen de mensen en God. De wereld, met zijn miserie, blijft. Maar God steekt Zijn helpende hand uit. Hij staat klaar voor wie Hem zoekt, hoe groot ook het verdriet. Toen we dat gingen beseffen, kregen we rust. Ria zei het daarnet al: in de ellende legde God als het ware Zijn arm rondom ons. We mochten huilen, Hij begreep ons."

Ondertussen zijn we vele jaren verder. Hoe hebben de gebeurtenissen van toen jullie leven beïnvloed?

Kris: "We zijn gelukkig met onze vier gezonde kinderen. Het leven is een geschenk! We hebben geleerd dat God de nodige kracht geeft voor elk moeilijk moment en dat we geen angst moeten hebben voor moeilijkheden. De kracht die we morgen nodig hebben, krijgen we niet vandaag, maar morgen!"

Ria: "Toch moeten we ook erkennen dat dit trauma onze emotionele draagkracht heeft aangetast. Het heimwee en het verlangen naar Tim blijven, maar we weten dat we hem later zullen terugzien. We zien er naar uit!"

Opgestaan uit de dood

In natuurwetenschappelijke zin kan je de opstanding van Christus niet bewijzen. Met wat proeven in een labo kom je niet verder. Het gaat dan ook om een gebeurtenis in het verleden, die we niet meer op dezelfde manier kunnen herhalen. Maar een tijdje terug vond er op de E17 een flinke kettingbotsing plaats. Hoe ik dat zo zeker weet? Kan ik het ongeval steeds herhalen en het dus wetenschappelijk bewijzen? Nee! Ik heb het van horen vertellen ...

Napoleon op tv

Ja, iedereen sprak dan ook over het ongeval. Het kwam zelfs op tv, met diverse getuigeninterviews. En ik geloof ze. Heel gewoon. Hoewel ze de gebeurtenissen elk anders beschreven, vanuit hun eigen gezichtsveld, kon ik ze niet op echte tegenstellingen betrappen. Iets heel anders: hoe kan ik eigenlijk zeker weten of Napoleon wel echt bestaan heeft? Niet omdat hij op tv te zien was, alleszins. Ik moet me baseren op geschreven getuigenissen. En op archeologische vondsten, zoals kledingstukken en wetteksten uit die tijd. Daarenboven zijn er nog heel wat historische gebeurtenissen die aan Napoleon worden toegeschreven. Geen weldenkend mens twijfelt er dan ook over: Napoleon heeft werkelijk geleefd!

Nuchter

Als we ons uitspreken over de opstanding van Christus, moeten we op dezelfde manier tewerk gaan: historisch-wetenschappelijk. Daarbij baseren we ons op getuigenissen uit de Bijbel. "Is de bijbel wel betrouwbaar als geschrift? Heeft niet één of andere kwakzalver

een paar honderd jaar geleden zomaar iets uit zijn duim gezogen?", vraag je je nog terecht nuchter af.

Maatstaf

Vergelijken we de bijbel (in ons geval het Nieuwe Testament) eens met ander klassieke geschriften. Meer dan 4000 handschriften van het Nieuwe Testament, of gedeelten ervan, zijn tot op heden bewaard gebleven op papyrus en perkament. Over de betrouwbaarheid van de in tabel 1 opgegeven klassieke teksten bestaat geen enkele

twijfel. Wat blijkt als we de bijbel meten aan de hand van dezelfde maatstaven? De bijbel komt zonder enige twijfel als hét meest betrouwbare geschrift uit de vergelijking. Er zijn immers meest kopieën van het origineel teruggevonden en bovendien is de tijdsperiode tussen het origineel en de kopie (tabel 2) ook het kleinst. En in vergelijking met de klassieke werken, hebben we nu eigenlijk nog maar alleen de oudste manuscripten van het Nieuwe testament in aanmerking genomen. En het Nieuwe Testament werd ca.100 jaar na Christus afgewerkt.

Tabel1: historische werken

Auteurs	Datum	Oudste kopie	Tijdsverschil	Aantal kopies
J. Caesar	100-44 v.C.	900 n.C.	1000 j.	10
Plato	427-347 v.C.	900 n.C.	1300 j.	7
Taticus	100 n.C.	1100 n.C.	1000 j.	20
Plinius de Jongere	61-113 n.C.	850 n.C.	750 j.	7
Suentonius	76-160 n.C.	950 n.C.	800 j.	8
Herodotus	480-424 v.C.	900 n.C.	1300 j.	8
Sophocles	496-406 v.C.	1000 n.C.	1400 j.	100
Aristoteles	384-322 v.C.	1100 n.C.	1400 j.	5
Catullus	54 v.C.	1550 n.C.	1600 j.	3

Als we de bijbel meten met de maatstaven die we aanleggen voor andere geschiedkundige feiten, dan was er die morgen één ding zeker:

Christus' graf was leeg.

Tabel2: de oudste bijbelmanuscripten

John Rylandmanuscript:	130 n.C.
Chester Beatty Papyri:	200 n.C.
Bodmer Papyri:	150 à 200 n.C.
Codex Sinaiticus:	350 n.C.
Codex Vaticanus:	325 à 350 n.C.
Codex Alexandrinus:	400 n.C.
Codex Ephraemi:	400 n.C.

**Wil ik geloven in
een letterlijke opstanding, dan wil ik
goed onderbouwde argumenten.**

Goedkoop

Als we de bijbel meten met de maatstaven die we aanleggen voor andere geschiedkundige feiten, dan was er op die bewuste opstandingsmorgen één ding absoluut zeker: Christus' graf was leeg. Nergens vind je in de geschiedenis ook maar één zinspeling op het tegendeel. Toch blijft de weerstand vaak bestaan, en blijven mensen twijfelen of de opstanding niet een verzinsel is van mensen.

Van christenen wordt wel eens gezegd dat zij een soort stok nodig hebben om op te steunen. Daarom zouden ze dan maar goedkoop aannemen dat er een leven na de dood is. Ik wil je geruststellen: ik ben niet zo'n christen. Wil ik geloven in een letterlijke opstanding, dan moet ik eerst goed onderbouwde argumenten horen.

Terug in de tijd

Laat ons eens terugkeren naar het begin van onze tijdrekening. Eén ding was op die bewuste Paasmorgen absoluut zeker: het graf was leeg. Nergens vind je in de geschiedenis ook maar één zinspeling op het tegendeel. Zelfs de Joodse Raad - die met het feit enorm verveeld

zat - heeft dit nooit ontkend.

Doorheen de geschiedenis zijn er 4 verschillende uitleggingen geweest voor dit lege graf.

1. Ging het om het verkeerde graf?

De volgelingen van Christus waren die bewuste zondagmorgen overmand door verdriet. Ze vergisten zich en belandden bij een ander - een nog leeg - graf. Deze theorie houdt geen steek. Beeld je eens in: de discipelen trekken naar het graf en vinden het leeg. Ze springen een gat in de lucht en gaan het overal uitbazuin. De schrik slaat de schriftgeleerden en farizeeën natuurlijk om het hart. Op hun beurt trekken ze naar het graf - het juiste graf in hun geval. Vanzelfsprekend vinden zij het niet leeg. Zo vlug mogelijk trommelen ze een massa mensen op die ze netjes meetronen naar een dode Christus. Die idiote discipelen hebben zich weer eens vergist. In het betrouwbare bijbelse verslag is van deze versie geen sprake.

2. Was het lijk gestolen?

Het argument dat de Joodse Raad aanvoerde: de discipelen hadden het lichaam van Jezus

gestolen! Maar ook deze hypothese kan de toets niet doorstaan: "Terwijl de wacht sliep". Als de wachters sliepen, hoe konden ze dan eigenlijk gewoon al weten dat de discipelen Jezus meenamen? Maar goed, laat ons toch maar wat fantaseren, de discipelen zijn immers de eerste verdachten. Maar waarom zouden zij het lichaam van Christus stelen? Ze waren zo ontgoocheld, dat zelfs Petrus - de visser met de grote mond - Jezus verloochende. Ze hadden er geen enkel belang bij om een opstanding uit te vinden. Bovendien waren de discipelen doodsbang. Jezus was gedood en misschien was het nu wel hun beurt! Laat de luiers maar aanrukken. Onmogelijk dat dit stel bangeriken een Romeinse wacht zou aanvallen. Dit is ook wat de evangelist Johannes vertelt: "Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus." (Johannes 20:19)

Het ware dwaasheid te liegen over de opstanding. Hoe is het trouwens te verklaren dat Petrus op Pinksteren plots moed kreeg om tegen duizenden mensen te vertellen dat Christus opgestaan was? Hoe is het eigenlijk te

verklaren dat de discipelen bereid waren om doodgemarteld te worden, terwijl ze niks anders verkondigden dan dat Jezus was opgestaan? Ze zouden zichzelf de dood inpraten om een verhaal dat ze verzonnen hadden?

Laten we toch nog wat verder fantaseren, over eventuele andere verdachten. We veronderstellen even dat de Joodse Raad zelf Jezus' lichaam had weggenomen. Plots komen die discipelen daar verkondigen dat Jezus uit de dood is opge-

**Voor het graf bevond
zich een zware steen;
niet weg te rollen
vanaf de binnenzijde
en zeker niet door een
zwaargewonde.**

staan. Een blunder. Maar die is zo hersteld: eventjes Jezus' lichaam op een kar laden en we trekken ermee door Jeruzalem! De naïeve discipelen zijn meteen monddood. Eén probleem: er was helemaal geen lijk meer om mee rond te rijden.

3. Was Jezus dan schijndood?

Hypothese nummer 3: de mensen dachten alleen maar dat Christus dood was. En na 3 dagen in de graftombe was Jezus voldoende hersteld om uit eigen kracht het graf te verlaten. Weer zijn er nogal wat tegenargumenten.

Ten eerste bleef Jezus 3 dagen zonder eten en drinken in het graf, terwijl Hij al aan het kruis tekenen van totale uitputting vertoonde. Uit een wonde in zijn zijde kwam water en bloed. Het bloed scheidt zich in serum en klonters, medisch gezien een bewijs dat iemand gestorven is. Bovendien was Jezus (naar joods gebruik) in meterslange zwachtels gewikkeld met kilo's specerijen. Hij kon zich onmogelijk zelf uit die 'verpakking' bevrijden. Denk aan de opgewekte Lazarus: ook hij moest geholpen worden. Ook de hoofdman verklaarde

Geen twijfel mogelijk: de opstanding heeft letterlijk plaatsgevonden. Hoeft het te verwonderen dat christenen geloven en hun hoop vinden in een leven na de dood?

dat Jezus dood was. Zou hij die er waarschijnlijk honderden terechtstelde zich zo kunnen vergissen? Hij getuigde zelfs nog iets anders: "Toen de hoofdman, die tegenover Hem stond, zag dat Hij zo de geest gegeven had, zei hij: Waarlijk, deze man was een Zoon Gods" (Marcus hfdst. 15, vers 39). De meer dan 500 getuigen die nog in leven waren toen Paulus zijn brief over de opstanding opstelde, bevestigden de opstanding van Jezus Christus.

Voor het graf bevond zich een zware steen; niet weg te rollen vanaf de binnenzijde en zeker niet door één persoon - laat staan een zwaargewonde. Bovendien stonden er ongeveer 8 tot de tanden gewapende soldaten voor het graf. Het Romeinse leger stond bekend om zijn gedisciplineerde soldaten en zijn tucht. Op het laten ontsnappen van een gevangene stond de doodstraf. Niet voor niets moest de Joodse Raad met de oversten van de bewakers praten om hen vrijuit te laten gaan.

4. Is Christus echt uit de dood opgestaan?

Dit is de enige resterende mogelijkheid. Vooreerst was er een heel betrouwbare verslaggeving. Verslaggeving

was bijvoorbeeld één van de redenen voor Lucas om het naar hem genoemde evangelie te schrijven (Zie Lucas hfdst. 1, vers 1-4). De volgelingen van Jezus bewijzen het bovendien door hun veranderde levens. Denk aan Paulus: hij had de hoogste positie onder de Farizeeën. Hij was oprecht in zijn joodse geloof, zodat hij zelfs meende God een dienst te bewijzen door christenen om te brengen in de arena. Een ontmoeting met de opgestane Christus bracht echter een radicale verandering in zijn leven: hij werd één van de grootste getuigen van de letterlijke opstanding van Christus. Of hij was gek geworden, of hij sprak de waarheid. De meer dan 500 getuigen die nog in leven waren toen Paulus zijn brief over de opstanding opstelde, bevestigden de opstanding van Jezus Christus uit de dood (1 Korintiërs hfdst. 15, vers 1-8). Toen Paulus deze brief schreef kon je nog eenvoudig het rijtje getuigen afgaan om te controleren of hun getuigenissen niet met elkaar in tegenspraak waren.

Geen twijfel mogelijk: de opstanding heeft letterlijk plaatsgevonden. Hoeft het dan te verwonderen dat christenen geloven en hun hoop vinden in een leven na de dood?

Yvan Thomas

Beroemde graven

De Egyptische piramides zijn beroemd omdat er mummies van vroegere farao's in gevonden werden ...

De Westminsterabdij in Londen is beroemd omdat de lichamen van Britse adellijke en andere personaliteiten er rusten ...

Het graf van Mohammed is beroemd door de sarcofaag waarin zijn gebeente zou liggen ...

Arlington Cemetery in Washington is beroemd omdat het de rustplaats is van veel befaamde Amerikanen ...

Maar het graf van Jezus Christus is beroemd omdat het LEEG is.

Jongerenmuurkrant

Ben je **KLAAR** ?

Enkele jaren terug mochten we met ons cabaretgroepje van weleer optreden in een bejaardentehuis. Voor veel mensen is een bejaardentehuis niets meer dan een wachtkamer naar de dood.

Dichter bij de dag

Wij hadden op jonge leeftijd de blijde boodschap van het evangelie leren kennen, waardoor we persoonlijk contact kregen met de levende God en geen angst meer hadden voor de dood. Oudere mensen staan - algemeen gesproken - toch dichterbij de dag van hun overlijden, en te mogen spreken over eeuwig leven was voor ons dan ook de voornaamste reden om uit te zien naar dit optreden.

Enthousiasme bekoeld

Op het eerste gezicht werd ons optreden met enthousiasme onthaald, maar we waren vooral erg benieuwd naar de persoonlijke contacten met de bewoners van het tehuis, tijdens het avondeten. Ik was nog maar net neergevleid naast een oude man of ik vroeg hem meteen: "En, wat vond u ervan?"

Eigenaardig genoeg ging hij amper op mijn vraag in, maar begon meteen zijn ongenoegen te uiten over de weinige boter die men op zijn boterhammetjes gedaan had en over de pap die toch wat warmer mocht zijn. Er volgde nog een hele litanie over de gebrekkige verzorging door enkele verpleegsters. Het deed me pijn: deze oudere man was naar de mens gesproken hooguit enkele jaren van zijn dood verwijderd, maar hij had

het enkel over te weinig besmeerde boterhammen en lauwe pap.

Glunderen

Tussen de mensen was er ook een vrouw die onze aandacht trok, door haar vingerwijzing naar boven. Ze viel erg op door haar glunderend gezicht. Eerst waren we wat overrompeld door de ongelukkige mensen die we zagen. Dan kun je je wel voorstellen hoe sterk iemand opvalt die straalt van geluk?

"Ik zie er naar uit" riep ze, toen we haar genaderd waren. "U ziet ernaar uit?" We begrepen haar niet meteen, maar terug wees ze met haar vinger naar boven. "Om Jezus te ontmoeten", flapte ze eruit, zonder zich ook maar iets aan te trekken van de omgeving.

Geen spijt

Ze vertelde ons dat ook zij vrijgemaakt was van de angst voor de dood, toen ze jaren terug Christus in haar leven had toegelaten. De leegte waarmee ze jaren had geworsteld, was gevuld. En meteen voegde ze er vol overtuiging aan toe: "Ik heb er nog geen minuut spijt van gehad."

Deze vrouw maakte onze dag terug goed. Na de eerste reactie die we kregen, vroeg ik me al af: "Moet ik op die manier oud worden?

Als een wat knorrige brompot?" Deze bejaarde vrouw toonde me dat het voor een christen anders is. Wie aanvaard heeft dat Jezus de enige weg naar de hemelse Vader is, heeft geen angst meer om te sterven, maar kan zelfs uitzien naar een ontmoeting met God.

Lust je er pap van?

Eenmaal terug thuis, liet het gesprek met de oude man me niet los. Waarom ging hij trouwens ook niet in op mijn vraag of hij geloofde in leven na de dood? Ik denk dat hij zijn angst wilde toedekken met een laag van weinig besmeerde boterhammen en koude pap. In mijn contact met mensen zie ik dat iedereen wel zo zijn 'boterhammen-en-papargumenten' heeft om een gesprek over de dood te ontlopen.

Het vervelende is natuurlijk dat we de dood niet kunnen ontlopen. Hij kan er plots zijn.

Klap overleefd

Onlangs stond nog het verhaal in de krant van een jong Spaans wielrenner: onwel geworden tijdens een inspanning, en meteen daarna overleden. Als je rond nieuwjaar de jaaroverzichten bekijkt, valt het op

hoeveel - in dit geval bekende - mensen onverwacht uit het leven weggerukt worden. Enkele weken terug reed mijn buurman met zijn fiets op een eenzame weg waar iedere weggebruiker een goed overzicht had. Toch werd hij door een onoplettende chauffeur omver gereden. Schedelfractuur, gebroken schouder, rugblessure. Hij overleefde de klap gelukkig wel. Toen ik hem opzocht, zei hij meteen: "Yvan, nu heb ik wel moeten nadenken over de dood. Ik zal het onderzoeken wat je al die tijd beweerd hebt."

Voorbereid

De dood komt gewis. En dan? Dan moet je God ontmoeten. Maar misschien heb je geen rekening gehouden met de Brug, Jezus Christus, die Hij over de dood heen heeft geslagen? Paulus deed dit wel, ondanks de grote tegenstand waarmee hij te kampen kreeg. Met reden kon hij uitroepen: "Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?"

Je kunt het waarschijnlijk wel vermoeden: ook ik heb die stap naar God gezet. Het grootste bewijs voor mij, was het wegvallen van die angst voor de dood. Ben jij al klaar om God te ontmoeten?

De dood komt plotseling.

En dan?

Dan moet je God ontmoeten.

BOEK

En jij gelooft dat? - Yvan Thomas - Antwoorden op vragen over het christelijke geloof.

Voor veel mensen is geloven niet meer dan blindelings aanvaarden van veronderstellingen. En dat was nu precies wat de auteur niet wilde. Hij zocht redelijke antwoorden op zijn geloofsvragen. Bestaat God wel? Is de bijbel echt het woord van God? Is die bijbel niet in strijd met de wetenschap? En is er leven na de dood, want er is toch nog niemand teruggekeerd? Deze en veel andere actuele vragen worden in dit vlot leesbare boekje op nuchtere Vlaamse wijze beantwoord. Een aanrader.

7,95 euro - 144 blz. - ISBN 90-5798-100-9 - Johannes Multimedia

BOEK

Niets dan de waarheid - Adrian Plass

"Doodgaan was een koud kunstje." Martin John Porter komt bij een ongeval om het leven en ziet zich gesteld voor de realiteit van vragen als: Ga ik straks echt naar de hemel? Zal ik daar voorgoed iedereen terugzien van wie ik hield? In deze novelle beschrijft Plass in een aangrijpende mengeling van ernst en humor de pijn en de verwarring die de dood in het leven kan veroorzaken.

2,50 euro - 48 blz. - ISBN 9057870320 - actieboek 15 jaar Merweboek

BOEK

Verborgene genade - Jerry Sittser

Bij een tragisch auto-ongeluk verloor de schrijver zijn moeder, zijn vrouw en zijn dochttertje. In dit boek kijkt hij terug op de daaropvolgende jaren. Hij komt tot het besef dat niet het verlies maar onze reactie daarop bepalend is voor de rest van ons leven.

12,90 euro - 216 blz. - ISBN: 90 6318 260 0

DVD

Shadowlands

Speelfilm met Anthony Hopkins over het leven van C.S. Lewis. Lewis leidt een behoorlijk rustig bestaan als professor aan de Oxford University. Aan die rust komt onverwachts een eind wanneer de Amerikaanse schrijfster Joy Gresham (Debra Winger) zijn leven binnenkomt. Een heerlijk romantisch maar ook tragisch verhaal over leven, dood, lijden en liefde.

16,95 euro - Speelduur: 126 minuten

het boek

Deze en vele andere boeken, cd's, postkaarten en geschenken zijn verkrijgbaar bij Het Goede Boek

BRUGGE

GENK

KORTRIJK

LEUVEN

www.hetgoedeboek.be

Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge - tel. 050 37 54 57 - fax 050 37 26 37 - brugge@hetgoedeboek.be
dinsdag-zaterdag: 10 - 12u / 14 - 18u (maandag gesloten)

Vennestraat 345, 3600 Genk - tel./fax 089 30 58 86 - genk@hetgoedeboek.be
dinsdag-vrijdag: 10 - 13u / 14 - 18u zaterdag: 10 - 17u (maandag gesloten)

Overleiestraat 16, 8500 Kortrijk - tel./fax 056 35 78 99 - kortrijk@hetgoedeboek.be
maandag-vrijdag: 9.30 - 12u / 14 - 18u zaterdag: 9.30 - 12u / 14 - 17u (dinsdag gesloten)

Martelarenlaan 83, 3010 Leuven - tel./fax 016 25 93 83 - leuven@hetgoedeboek.be
dinsdag-vrijdag: 10 - 12u / 13.30 - 17.30u zaterdag: 13.30 - 17u (maandag gesloten)

**Bijbels • Studiemateriaal • Boeken • CD's & MC's
• Geschenkartikelen • Wenskaarten**

Goed nieuws per telefoon!

Als je behoefte hebt
aan een
bemoedigende,
inspirerende &
opbouwende
boodschap,
bel dan eens naar dit
nummer:
011-28 35 52

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org).

We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Administratie: Dieter Schleppi, p/a Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge.
Tel. 050 37 54 57 - Fax 050 37 26 37
E-mail: wegwijzer@versateladsl.be
Redactie: Jan Leplae, Johan Leroy, Dieter Schleppi, Yvan Thomas.
Zetwerk: Sonja Tanghe
Vormgeving: Jehtron
Druk: De Windroos, Beernem

© Overname van artikelen is mogelijk, mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ontdek de Bijbel per post

**Wil je zélf eens de Bijbel lezen,
en weet je niet goed hoe te beginnen?**

**Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke kans om
een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die je inleidt in de
rijke wereld van Gods Woord.**

Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam:

Adres:

☐ Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

A B O N N E M E N T

**Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer?
Of wens je iemand een abonnement te schenken?**

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt voortaan viermaal per jaar Wegwijzer.
Je betaalt slechts € 7 voor een heel jaar.

☐ Ik neem een abonnement op Wegwijzer

☐ Ik schenk een abonnement

Je naam en adres :

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt:

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.